

Νοέμβριος

Μέση βαρομετρ. θλιψις 753,23

Θερμόμετρον

Μέση θερμοκρασία 14,23

μεγίστη » 23,0 (τὴν 15ην)

ἐλαχίστη » 6,4 (τὴν 30ήν)

Υγρόμετρον

Μέση ὑγρασία 74,0

μεγίστη » 90 (τὴν 8ην)

ἐλαχίστη » 44 (τὴν 1ην)

Μέση κάλυψις διὰ νεφῶν 4,5.

Ἡμέραι βροχῆς 10, δρόσου 6 (ποσὸν τοῦ καταπεσόντος ὕδατος 35,1 χμ.), ἀστραπῶν 4, βροντῶν 3, ἱριδος 3.

Ἄνεμοι ἐπικράτησαν ΒΑ καὶ ΝΑ.

Συγκρίνοντας τὰ ἐξαγόμενα τῶν φθινοπωρινῶν τούτων μηνῶν πρὸς τὰ κανονικὰ μέσα, ἐξάγομεν ὅτι ἡ θερμοκρασία αὐτῶν ἦτο κανονικωτάτη ὅφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐπικρατήσαντας ἀνέμους. Μόνος ὁ Νοέμβριος ἦτο ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ποσότητος τοῦ καταπεσόντος ὕδατος, ἦττον ἀνομόρος. Ἀξιοπαρατήρητος ἦτο κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα καὶ ἡ συχνὴ πνοὴ ΝΑ ἀνέμων, οἵτινες δὲν εἶναι λίαν συνήθεις διὰ τὰς Ἀθήνας.

Δ. Κ. Κοκκίδης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Παρεμβλήματα Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασέως.

Ὁ κ. Σ. Π. Βάσης ἀνεκοινώσατο τάδε ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ φιλολογικοῦ καὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου.

«Ὡς περ ἀπάντων τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων οὕτω καὶ τῆς Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασέως ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας τὸ παρὰδεδομένον καίμενον βρίθαι ἐπιδείκνται λέξεων ἢ φράσεων, αἵτινες προσγεγραμμέναι κατ' ἀρχὰς τῷ καιμένῳ ὑπὸ διορθωτοῦ ἢ ἐρμηνευτοῦ παρελήφθησαν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῶν ὕστερον ἀντιγραφέων. Τοιαῦτα παρεμβλήματα πολλὰ μὲν εἰσὶν ἤδη ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐκδοτῶν περιγεγραμμένα, πολλὰ δὲ ἐν κριτικαῖς λογίαις ἀνδρῶν διατριβαῖς καταδειγμένα.

Ἄλλ' ὅμως οὐκ ὀλίγα ὑπολείπονται ὑπὸ τῶν ἄχρι τοῦδε περὶ τὸν Διονύσιον ἠτχολημένων φιλολόγων πικρωκρίβανα, τούτων δὲ ἐν τοῖς τριῶν πρώτοις βιβλίοις τὰ μάλιστα ἀξιοσημείωτα εἰσι τὰδε.

A, XXVI (σελ. 41, στιχ. 14 τῆς παρὰ Teubner ἐκδόσεως K. Jacoby) μάλιστα XXVII (42, 21) γῆ LI (81, 20) ἔχοντες (τὸ δὲ συνέκτισπΩμενοι καλῶς ἔχει) LVI (90, 25) ἔσεσθαι LIX (96, 5) μνημα... τὴν πόλιν LXV (106, 5) γρήματος (τῷ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐν ἀπόρῳ προσθετέον ἀπλῶς τὸ ὑπογεγραμμένον ἰῶτα). LXVIII (110, 3) ποιητής B, VII, (164, 20) τοιάδε τις ἦν XVI (176, 16) ἐλάττονε XXVIII (195, 6) ἄν XXXV (204, 6) ἐσώθῃσαν XLVII (220, 19) οἷς (μικρῷ δὲ πρόσθεν γρ. Οὗν ἀντι Cὺν) αὐτ. (221, 17, 18) φησὶν καὶ οἴεται τε (ὁ δὲ TE ἐν τῷ παλαιτέρῳ τε λέγων ἔχει ὀρθῶς) L (225, 13) ταῖς εὐχαῖς (γρκαπτέον δὲ ὑπακούσαντες ἀντὶ ὑπακοῦσαι καὶ φΕΥγούσαν ἀντὶ φΥγούσαν). LXIX (253, 19) τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν Γ, XXI (309, 17) τοῦ XXII (314, 2) τὸ χωρίον XXIII (221, 2) ὅσοις αὐτ. (322, 6) τὸν παρόντα XXXI (337, 21) γρήματα XXXV (345, 13) ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνου (ὑποκαίμ., τοῦ ἐκλειπεῖν εἶναι τὸν Τόλλον) LVII (378, 18) τινός LXVIII (393, 2) Φράτρας (τὸ δὲ φράτρα ἔχει κάλλιστα) LXX (396, 19) ἦν.

Ἐδήλωσε δὲ ὁ λέγων καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς θεωρεῖ παρεμβλήτους τὰς ἀνωτέρω καταλελεγμένας λέξεις καὶ φράσεις.

Πήλινα ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας συμπλέγματα.

Ὁ κ. Θ. Σοφούλης ἐπέδειξεν ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τοῦ Ἀρχαιολογ. τμήματος τοῦ Συλλόγου δύο ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀσίας προσερχόμενα πήλινα συμπλέγματα πλειόνων μορφῶν ἀνέκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἔργων ἐκείνων, τῶν ἁπλῶν τὴν γνησιότητα ἠμφισβήτησεν, ὥς γνωστόν, ὁ Ῥαϊνάχ· ἀφορμὴν δὲ ἐκ τούτων λαβὼν ἔδωκε νύξεις τινὰς καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ λόγοι, οὓς προφασίζονται οἱ ἀρνούμενοι τὸ γνήσιον τῶν ἔργων τούτων, ὅτι δηλ. τοιαῦτα ἔργα δὲν εὐρέθησαν ἐν ἄλλῃ τινὶ τῶν χωρῶν, ἐξ ὧν συνήθως τὰ πήλινα ἀγαλμάτια προέρχονται, καὶ ὅτι αἱ τούτων παραστάσεις δὲν ἔχουσι τι τὸ σύνηθες καὶ κοινόν, οἱ λόγοι οὗτοι μόνον, νομίζει ὁ κ. Σοφούλης, δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν τὴν ἀποδεικνύουσάν τι σπουδαιότερα δὲ γνωρίσματα εἶναι αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας καὶ αἱ παραστάσεις τῶν ἔργων. Περὶ τῶν ἐπιδειχθέντων ἐν τῷ τμήματι συμπλεγμάτων εἶπεν ὅτι

Ἐν τῇ ἐν τῷ Δ' τεύχει τοῦ «Παρνασσοῦ» καταχωρισθείσῃ ἀνακοινώσει τοῦ κ. Σ. Βάση ἐν σελ. 200, στίχ. 6 μετὰ τὸ «LVI (90, 25) ἔσεσθαι» παρελείφθησαν τὰδε: «γραπτέον δέ: ἀρχῆς μεγίστης καὶ ... ἐκμηκυνθισομένης».

δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ εὐλόγως ἀναγκάζουσα ἡμᾶς νὰ ἀμφισβητήσωμεν τὴν γνησιότητα ταύτην· ὑπὲρ ταύτης δὲ μᾶλλον μαρτυρεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὴ ἡ ὀξείδωσις τῶν θραυσμάτων· ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα αὐτὸς εἶδεν ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδιωτικῇ τινι συλλογῇ, ὡμολόγησεν ὅτι οὐδόλως ἠδυνήθη νὰ ἀνακαλύψῃ τεκμήρια τῆς μὴ γνησιότητος· διέκρινε μᾶλλον ὠρισμένα τινὰ συστήματα τῆς τάξεως ταύτης τῶν πηλίνων συμπλεγμάτων ἔχοντα ἐνότητα τρόπου ἐργασίας καὶ παραστάσεως. Ἐπέσχε δὲ νὰ ἐξεγέγκῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος σαφῇ καὶ ὠρισμένην κρίσιν περὶ ὅλης τῆς τάξεως ἀρκούμενος εἰς πρόχειρον μόνον ἀνακοίνωσιν, ἐπιφυλάσσεται ὅμως νὰ πραγματευθῇ ἐκτενέστερον περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐὰν δυνήθῃ πρότερον νὰ ἐπισκοπήσῃ τὰς χώρας, ἐξ οὗ κατὰ τὴν συνήθη μαρτυρίαν προέρχονται τὰ ἔργα ταῦτα. Τὸ ἐπέχειν καὶ ἐνδοιάζειν περὶ παντὸς ζητήματος ὅχι μόνον ἐπιτρέπεται, ἀλλ' εἶνε καὶ καθήκον ἐπιστημονικόν, ἡ σπουδὴ ὅμως, μεθ' ἧς καταδικάζουσιν οἱ πολλοὶ πᾶν νέον παρουσιαζόμενον παρὰδειγμα τῆς τάξεως ταύτης, παραβιάζεται καὶ κωλύει τὴν ἐξέρεσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας.

Περίεργοι λέξεις ἐκ Χίου.

Ὁ κ. Α. Πασπάτης πρὸ πολλοῦ καταγινόμενος νὰ συλλέξῃ τὴν ἐν Χίῳ λαλουμένην τῶν χωρίων γλῶσσαν, καὶ τὰ ἐν τοῖς χοροῖς ἀδόμενα ᾄσματα, εἶπε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου, ὅτι πολλαὶ λέξεις μέχρι τοῦδε ἑλληνικώταται δὲν κατεχωρίσθησαν ἐν τοῖς λεξικοῖς. Μέχρι τοῦδε ἐγινώσκοντο ὁ χωρομάχος, ὁ θαλασσομάχος καὶ πυρομάχος. Ἀνεκάλυψε δὲ ἑτέρας συγγενεῖς λέξεις· εἶναι ζυγομάχος, ὁ αὐχὴν τοῦ ἀροτριῶντος βοός. Πετρομάχι, κέρμα δέρματος προσρχπτόμενον ἐπὶ τοῦ πάτου τῶν σκινδαλίων, ἵνα προφυλάττῃ τοὺς πόδας τῶν ποιμένων, ἀπὸ τῶν πέτρων καὶ τοὺς βράχους τῶν ὄρεων, ἀντίμαχον, ἀντίδοτον, ἦτοι πᾶν τὸ θεραπεῦον τὴν νόσον.

Ἐχουσι καὶ ἐν τισι χωρίοις, τὴν λέξιν, καμάτευμα, ὀρθότερον ἀκαμάτευμα, ἦτοι τὴν μετὰ μεσημβρίαν ἀργίαν, τὴν Ἰσπανικὴν Siesta καὶ Γαλλικὴν Sieste. Ἐλπίζει νὰ δημοσιεύσῃ τὴν περίεργον ταύτην συλλογὴν μετὰ τῶν πολλῶν ᾄσμάτων περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς ἔτους.